

Uchwała Nr 183/2005
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 16 grudnia 2005 roku

w sprawie: stwierdzenia nieważności części Uchwały Nr XXXII/207/2005
Rady Miejskiej w Międzyzlesiu z dnia 22 listopada 2005 roku w sprawie
podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność § 2 ust 1 lit. d i c w części dot. jednostek budżetowych w uchwale Nr XXXII/207/2005 Rady Miejskiej w Międzyzlesiu z dnia 22 listopada 2005 roku w sprawie podatku od nieruchomości z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm.) w związku z art. 32, art. 168 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr XXXII/207/2005 Rady Miejskiej w Międzyzlesiu z dnia 22 listopada 2005 roku w sprawie podatku od nieruchomości, wpłynęła do organu nadzoru w dniu 29 listopada 2005 roku. Przedmiotową uchwałą organ stanowiący wprowadził w § 2 ust.1 lit. c, d, następującą regulację w zakresie zwolnień od podatku od nieruchomości:

„Zwalnia się z podatku od nieruchomości budynki lub ich części oraz grunty:

- c) zajęte na działalność kulturalną oraz gminne jednostki budżetowe,*
- d) stanowiące własność (współwłasność) gminy.”*

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, zważyło co następuje.

Stosownie do treści normy art.18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym w wyłącznej kompetencji rady gminy pozostaje podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość rady gminy odnośnie stanowienia w sprawach podatków i opłat lokalnych została uregulowana w ustawie z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Tak więc z mocy art.18 ustawy o samorządzie gminnym organ stanowiący ma uprawnienia do podejmowania uchwał w sprawach podatkowych, jednakże w zakresie przewidzianym w ustawie.

Zgodnie z treścią art.7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy w drodze uchwały może wprowadzać inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ustawie.

Powyższy przepis wyraźnie i jednoznacznie wskazuje na delegację do określenia przez organ stanowiący gminy zwolnień o charakterze przedmiotowym. Przedmiot oczywiście odnosić się może wyłącznie do nieruchomości. Strona podmiotowa obowiązku podatkowego, tj. w czym się znajduje władztwie przedmiot podatkowy, jest niedozwoloną modyfikacją delegacji ustawowej wynikającej z art. 7 ust. 3 ustawy.

W wyroku z dnia 6 maja 2004 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (sygn. akt I SA/Po 153/04 opublikowanym w OSS 2005/2/60), sąd odniósł się do wykładni art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, stwierdzając, iż treść powyższego przepisu upoważniającego wyłącznie do korekty obowiązku podatkowego poprzez możliwość wprowadzenia dodatkowych zwolnień od jego

ponoszenia jest na tyle jasna, iż ma zastosowanie reguła interpretacyjna – *clara non sunt interpretanda* (przepisy jasne nie wymagają interpretacji). W związku z powyższym organ nadzoru stwierdził, iż doszło do niezgodnego z prawem zastosowania delegacji ustawowej do wprowadzenia zwolnienia podatkowego o charakterze przedmiotowo – podmiotowym. Takiego zwolnienia jednak organ stanowiący wprowadzić nie może. Wprowadzenie takiego zwolnienia narusza również zasadę równego traktowania wobec prawa, wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP. Powyższy pogląd co do niemożliwości wprowadzania zwolnień przedmiotowo – podmiotowych znalazł aprobatę w orzecznictwie sądowo administracyjnym (por. wyroki I SA/Wr 77/05 z dnia 19 maja 2005 r. SA/Sz 581/03 z dnia 15 października 2003, SA/Bk 396/01 z dnia 24 sierpnia 2001 r.).

W pkt c § 2 uchwały tylko zwolnienie dot. nieruchomości zajęte na działalność kulturalną spełnia, zdaniem Kolegium, dyspozycje ust. 3 art. 7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Granice władztwa podatkowego jednostek samorządu terytorialnego wyznacza art. 217 Konstytucji RP, zgodnie z którym nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy. Ta sfera życia poddana została wyłącznie regulacjom ustawowym, a więc znajduje się w dziedzinie właściwości organów władzy ustawodawczej. Organy władzy wykonawczej nie mogą więc samodzielnie wykonywać innego władztwa podatkowego niż wynika to z upoważnienia ustawowego, na co wyraźnie wskazuje art. 168 Konstytucji RP, który stanowi, iż jednostki samorządu terytorialnego mają prawo ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie.

Reasumując należy stwierdzić, iż zarówno Konstytucja jak również ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie daje gminie uprawnienia do stanowienia zwolnień podatkowych innych niż przedmiotowe. Zwolnienia podatkowe o charakterze podmiotowym są zastrzeżone do regulacji ustawowych. Przyjęta więc przez Radę Miejską regulacja odnosząca zwolnienia w podatku od nieruchomości do określonej kategorii podatników w istotny sposób narusza prawo.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Międzylesiu przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski